

Ο μύθος του κάστρου από άλλη ματιά,
τη δική μας...

Αφηγητής- Η τελευταία βασίλισσα του βυζαντινού κάστρου της Ξάνθειας, **σύμφωνα με τον μύθο**, ήταν η Ξανθίππη Παλαιολογίνα. Όταν ο σουλτάνος πολιορκήσε το κάστρο, η Ξανθίππη του ζήτησε να γράψει σε μία λίρα Κωνσταντίνος, το όνομα του άντρα της, για να του το παραδώσει. Ο Σουλτάνος μπορούσε να μην πραγματοποιήσει την επιθυμία της, αλλά ήταν τόσο όμορφη που δεν μπορούσε να της αρνηθεί, Έγραψε το όνομά του και όταν πια είχε υπό την κυριαρχία του το κάστρο, είπε στην Ξανθίππη ότι μπορεί να μην φύγει από εκεί. Η Ξανθίππη φυσικά δέχτηκε την πρότασή του, καθώς υπήρχε αμοιβαίος σεβασμός μεταξύ τους και όχι εχθρότητα.

Ένα πρωί....

Ξανθίππη -Καλημέρα καλέ μου σουλτάνε.
Σ.- -Καλημέρα Ξανθίππη. Πώς είσαι σήμερα;
Ξ.- -Καλά, καλέ μου Σουλτάνε χάρι σε εσάς.

Αφηγητ.- Λίγο καιρό αργότερα ο σεβασμός είχε αρχίσει να μετατρέπεται σε αγάπη. Ο Σουλτάνος που είχε για χόμπι το κυνήγι θησαυρών δεν του ερχόταν ποτέ στο μυαλό ότι κάτω από το κάστρο κρυβόταν ένας μεγάλος θησαυρός, μέχρι που βρήκε στο λιμάνι των Αβδήρων ένα τούνελ που τον οδηγούσε στο κάστρο και μία χρυσή άμαξα με δύο χρυσά άλογα. Εκεί είδε έναν βουβό που έτρεχε.

Σ- Βουβέ, βουβέ, στάσου που πας;

Β.-Πουθενά πουθενά δεν πάω Με κινήσεις εικόνα, γιατί είναι βουβός.

Αφηγ. - Έτρεχε ο βουβός και καθώς έτρεχε, είχε ένα σακί στον ώμο του και σε κάθε βήμα του έπεφτε μία λίρα, αλλά όταν ο βασιλιάς είδε πως έπεσε ένα ολόχρυσο κολιέ μίλησε:

Σ-- Το σακί είναι γεμάτο χρυσό, στάσου που το βρήκες;

Αφηγητής -Ο βουβός έμεινε να τον κοιτάει. Ο σουλτάνος διέταξε τους φρουρούς να τον πιάσουν.

Αφηγητ.. - Ο βουβός τρόμαξε και με νοήματα τον παρακαλούσε να τον αφήσει.

Σ.- . Δεν θα σε πειράξω μη φοβάσαι, μόνο δείξε μου που βρήκες αυτό το κολιέ.

Αφηγητής- Έτσι ο ο βουβός έδειξε το μέρος όπου είχε βρει το κολιέ. Στο τέλος ο βασιλιάς έδωσε μία συμβουλή στο βουβό.

Το χρήμα δεν είναι τα πάντα στη ζωή. Όταν θα έχεις άλυτα προβλήματα θα καταλάβεις τι εννοώ.....

Αφηγ.- Ο Σουλτάνος κρατούσε μυστικό πως είχε βρει ένα τούνελ με άμαξα και χρυσά άλογα, γιατί ήθελε να το πει πρώτα στην Ξανθίππη.

Ένα βράδυ.....

Ξ - Καλέ μου σουλτάνε. Μου είπαν ότι με ζητήσατε.

Σ-- Ξανθίππη μου θα ήθελα να σε πάω κάπου.

Ξ - Εντάξει σουλτάνα μου πάω να ετοιμαστώ.

Αφηγ.-Την πήγε στο τούνελ. Καθώς περπατούσαν μέσα στο τούνελ ο Σουλτάνος της μιλούσε.....

Σ -- Καλή μου Ξανθίππη κάποιος φορές όποιος και να είσαι η καρδιά σου σε νικά. Εγώ αγάπησα κάποια που όταν την κοιτάξω μέσα στα μάτια της βλέπω αστέρια που λάμπουν και όταν βλέπω τα μαλλιά της είναι ο ήλιος που μου δίνει το φως. Δεν μπορώ να της εκφράσω τι νιώθω και για αυτό θέλω τη βοήθεια σου.

Ξ.- Σουλτάνε μου μην ντρέπεσαι η αγάπη δεν είναι ντροπή ούτε κακό συναίσθημα. Τι είναι αυτό που σε φοβίζει;

Σ.- φοβάμαι να μην αρνηθεί γιατί είμαστε από διαφορετικούς κόσμους.

Ξ.-η αγάπη είναι δυνατότερη από το φόβο. Πιστέψτε με αυτή θα νικήσει. Να πάτε να της το πείτε.

Αφηγ. Η Ξανθίππη η Παλαιολογίνα βέβαια είχε καταλάβει τι θα της έλεγε, αλλά δεν του το έδειξε.

Σ-- Ξανθίππη μου σε θέλω για μητέρα των παιδιών μου. Θα σε σεβαστώ εάν το αρνηθείς.

-Αν με παντρευτείς με αυτή τη χρυσή άμαξα και με τα δύο χρυσά άλογα θα σε πάω στην τελετή του γάμου.

Ξ- Δέχομαι να είμαι η μητέρα των παιδιών μας.

Αφηγ. - Και έτσι α παντρεύτηκαν και όπως υποσχέθηκε ο Σουλτάνος πήγαν με τη χρυσή άμαξα και τα δύο χρυσά άλογα στο γάμο και έτσι αυτοί έζησαν καλά και εμείς καλύτερα.

Σαρή Πινάρ. Γ2 τμήμα.